

ဒိယလေအနာဂတုတိကျမ်း - အမှတ် ဆယ့်ရှစ်

ထိုအချိန်နာရီ

Jeff Pippenger

2023-12-13

ဒိယလေ အခန်းကြီး၂၃ သည် အမရေကန်ပညာထောင်စု၌ တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေကို ကိုယ်စားပြုကြောင်းကို မှတ်သွင်းခင်း၏ သက်သေခံချက်သည် ပြတ်သားစွာ ဖော်ပြထားသည်။ ဟရောယ အခန်းကြီး၂၃ တွင် မကြီးကြီး၏ ရှင်ဘုရင်တို့နှင့် အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မိမိကိုယ်ကို ပေးအပ်သော တုရုမိုဒါ ပညာတန်ဆာမသည်၊ မကြီးကြီး၏ ရှင်ဘုရင်တို့နှင့် အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မိမိကိုယ်ကို ပေးအပ်သော ဗျာဒိတ်ကျမ်းမှ ပညာတန်ဆာမ ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး၂၃ တွင် ထိုပညာတန်ဆာမ၏ နဖူးပေါ်၌ “ဗာဗုလုန်ကြီး” ဟု ရေးထားသည်။

ထိုမိန်းမသည် ခရမ်းရောင်နှင့် နီမောင်းရောင်ဝတ်လျက်၊ ရှု၊ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်မှူးနှင့် ပုလဲများဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက်ရှိ၏။ သူ၏လက်ထဲ၌ မိမိ၏ မတရားသောမထေန်၏ ရွှေရာဇဝတ်အရာများနှင့် ညစ်ညမ်းမှုများဖြင့် ပညာတန်ဆာမ ရွှေခွက်တစ်လုံးကို ကိုင်ဆောင်ထား၏။ သူ၏ နဖူးပေါ်၌လည်း အမည်တစ်ခု ရေးထား၏— နက်နဲသောအရာ၊ ဗာဗုလုန်ကြီး ပညာတန်ဆာတို့၏ မိခင်နှင့် မကြီးပြေရရှိ ရွှေရာဇဝတ်အရာတို့၏ မိခင်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၄၊ ၅။

၁၉၅၀ မတိုင်မီက အင်ဂလိပ်အဘိဓာန်များသည် ဤကျမ်းပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်တွင် ကိုယ်စားပြုထားသော မိန်းမသည် ရိုမန်ကက်သလစ်အသင်းတော်ဖြင့် မှန်ကန်စွာ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ၅၃၈ ခုနှစ်မှ ၁၇၉၈ ခုနှစ်အထိ ပါးမြေခြောက်ခဲ့သော ကက်သလစ်၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် အမှောင်ခေတ်များနောက်ပိုင်းတွင်၊ မကြီးကြီး၏ ရှင်ဘုရင်များနှင့် မတရားသော မထေန်ကို ပြုသော ပညာတန်ဆာသည် ရိုမန်အသင်းတော်ဖြင့် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံး သိရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်ရေးကြေညာစာတမ်းသည် ကက်သလစ်ဝါဒ၏ အုပ်ချုပ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပညာတန်ဆာနှင့် မသန်ရှင်းသော ဆက်ဆံရေးများ ဖွဲ့စည်းထားခဲ့သော လောကီရှင်ဘုရင်များ၏ အုပ်ချုပ်မှုကိုလည်းကောင်း ပယ်ချရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးဆွဲထားခဲ့သည်။ ဟရောယ အခန်း ၂၃ တွင် ထိုပညာတန်ဆာသည် မလေးရှားခရီးခံရမည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘယ်သောအခါမျှ မပျက်ကွက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တွင် သူမသည် မလေးရှားခရီးခံရမည်ဟု ဆိုထားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခေတ်သစ် ရှာဖွေရေးအင်ဂျင်များ၌ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇ ၏ ပညာတန်ဆာ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို ကက်သလစ်အသင်းတော်အဖွဲ့ သင်သည် မည်သည့်နရာတွင်မျှ တွေ့ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

ထိုနဂါးတို့ တိုင်ရုမိုဒါသည် မင်းတစ်ပါး၏ နဂါးကာလအတိုင်း နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ပတ်လုံး မလေးရှားခရီးခံရလိမ့်မည်။ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကုန်ဆုံးပြီးနောက် တိုင်ရုသည် ပညာတန်ဆာမကဲ့သို့ သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။ အို မလေးရှားခရီးခံရသော ပညာတန်ဆာမ၊ စောင်းကိုယူ၍ မှီပြုလည်၌ လှည့်လည်လေ့။ သင့်ကို သတိရစေခင်းငှာ ချိမ့်မြဲသော တီးလုံးကို ဖန်တီး၍ သီချင်းများစွာ ဆိုလေ့။ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကုန်ဆုံးပြီးနောက် ထာဝရဘုရားသည် တိုင်ရုကို အလည်အပတ်ပြုပြန်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူမသည် မိမိ၏ အခက်ကြီးငွေရေရာသို့ ပြန်လည်၍ မကြီးမြှောက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ လောကီအပေါင်းတို့နှင့် ပညာတန်ဆာပြုလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူမ၏ ကုန်သွယ်ခင်းနှင့် သူမ၏ အခက်ကြီးငွေသည် ထာဝရဘုရားအတွက် သန်ရှင်းခင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရာကို သိုထားခင်း၊ စုဆောင်းထားခင်း မပြုရ။ အကြောင်းမူကား သူမ၏ ကုန်သွယ်ခင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ ရှုစေခြင်း နှင့် ထိုသောသူတို့အတွက် ဝလင်စွာ စားသောက်ရန်နှင့် တည်တံ့ခိုင်မြဲသော အဝတ်အစားအတွက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဟရောယ 23:15-18။

ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် မည်သည့်အခါမျှ ပျက်ကွက်ခြင်းမရှိ။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်မှစ၍ ထို ပညာတန်ဆာမသည် မလေ့ကျင့်ခြင်းခံရခဲ့သော်လည်း၊ နောက်ဆုံးကာလများ၌ သူမကို ပြန်လည် အောက်မေ့ကြမိမည်။ ဘုရားသခင်၏ သတုတမနဋ ဥပုသ်နဋကို တိုက်ခိုက်သည့်အခါ၌ သူမကို အောက်မေ့ကြသည်။ ထိုဥပုသ်နဋသည် အမဲပြာစေ အောက်မေ့ရမည့်အရာဖြစ်သော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးအနက် ပညတ်တော်ပါးတည်းသာ ဖြစ်သည်။ သူမသည် မိမိ၏ တံခွန်စောင်းကို ယူ၍ မြို့ပြာပိုက် လှည့်လည်သွားကာ ချိုသာသော တေးသံများနှင့် သီချင်းများစွာကို ပြုလုပ်သည့်အခါ၌လည်း သူမကို အောက်မေ့ကြသည်။ သူမသည် မင်းတစ်ပါး၏ နှုတ်ကပတ်များဖြစ်သော ခုနစ်ဆယ်နှစ်၏ အဆုံး၌ မိမိ၏ သီချင်းများကို သီဆိုသည်။ ဒံယလေ အခန်းကျိုး အရ၊ မင်းတစ်ပါးဟူသည် တိုင်းနိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်သည်။

လူသားတို့၏ သားတို့ နှုတ်ကပတ် အရပ်ရပ်၌၊ တစ်ဦး၏ တိရစ္ဆာန်များနှင့် မိုးကောင်းကင်၏ ငှက်များကို ကိုယ်တော်သည် သင်၏ လက်သို့ အပ်နှင်းတော်မူ၍၊ ထိုအရာအလုံးစုံအပေါ်၌ သင့်ကို အုပ်စိုးရှင် ဖြစ်စေတော်မူပါ။ သင်သည် ဤရွှေဦးခေါင်းဖြစ်၏။ ဒံယလေ 2:38။

“ခေါင်း” ဟုသောအရာဖြစ်စေ၊ “ဘုရင်” ဟုသောအရာဖြစ်စေ၊ နှစ်မျိုးစလုံးသည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ သင့်ကတေများဖြစ်ကြသည်။ “ဘုရင်တစ်ပါး၏ နှုတ်ကပတ်များ” ဟူ၍ ကိုယ်စားပြုထားသော နိုင်ငံတော်မှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ဗာဗုလုန်ပြည်တန်ဆာမိန်းမအား သစ္စာပေးသော ဒဏ်ရာပေးခြင်းခံရသည့်အခါ၊ မကြီးဘဲသားရဲအဖြစ် မိမိ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အိုင်ရာ အုပ်စိုးမှုကို စတင်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် တနှင့်ဂနွေဥပဒေ မတိုင်မီတိုင်အောင် သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဆဋ္ဌမနိုင်ငံတော်အဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေသည်။ အမှန်တကယ်အားဖြင့် ခုနစ်ဆယ်နှစ်တိုင် အုပ်စိုးခဲ့သော သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပကတိနိုင်ငံတော်မှာ ဗာဗုလုန်ပင် ဖြစ်သည်။

ကညိရုလော့၊ ငါသည် မြောက်ဘက်အရပ်ရှိ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ယူမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နဗုခဒ်နဇောသည်လည်း ငါ၏ကျွန်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကို ဤပြည်တော်နှင့် ၎င်း၏နှုတ်ကပတ်အပေါ်သို့လည်းကောင်း၊ ပတ်လည်ရှိ ဤလူမျိုးအပေါင်းတို့အပေါ်သို့လည်းကောင်း ငါဆောင်ခဲ့မည်။ ထို့နောက် ငါသည် သူတို့ကို လုံးဝပျက်ဆီး၍ အံ့ဩဖွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံထွက်ရာ၊ အစဉ်အမပြုကမ်းလျက်ရှိရာအဖြစ် ပြုမည်။ ထိုပြင် ငါသည် သူတို့ထံမှ ရှင်လန်းသံ၊ ဝမ်းမမြောက်သံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား၏အသံနှင့် သတို့သမီး၏အသံ၊ ကျောက်ကျိတ်စက်၏အသံနှင့် မီးခွက်၏အလင်းကိုလည်း ပယ်ရှားမည်။ ဤပြည်တစ်ပြည်လုံးသည် ပျက်စီးရာ၊ အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤလူမျိုးတို့သည်လည်း ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို ခုနစ်ဆယ်နှစ်တိုင်တိုင် အစဉ်အကျင့်ကြိမ်မည်။ ခုနစ်ဆယ်နှစ် ပြည့်စုံလာသောအခါ၊ ငါသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့် ထိုလူမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သူတို့၏အပစ်ဒုစရိုက်ကခြာ၍ ခါလဒ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း ဒဏ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုပြည်ကိုလည်း အစဉ်အမပြုကမ်းရာအဖြစ် ပြုမည်။ ယရေမိ ၂၅:၉-၁၂။

အမှန်တကယ်ရှိခဲ့သော ဗာဗုလုန်သည် နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်တိုင် အုပ်စိုးခဲ့ပြီး၊ ၎င်းသည် နောက်ဆုံးကာလ၌ သင့်ကတေအိုင်ရာ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်တိုင် စိုးစံမည့် နိုင်ငံတော်ကို ပုံဆောင်ပြုသည်။ ဗာဗုလုန်ဘုရင် နဗုခဒ်နဇောသည် ယုဒကို သုံးကျိပ် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ပထမအကျိပ် တိုက်ခိုက်မှုမှာ ယဟောဇယာကိမ်ကို ဆန့်ကျင်သော တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပြီး၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ယရေမိ၏ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်အိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သည် စတင်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ဗလေရုဇ်ဇာ သဆိုးခြင်းဖြင့် အဆိုးသတ်ခဲ့ပြီး၊ ထိုအချိန်၌ ဘုရားသခင်သည် နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်၏ အစတွင် ယဟောဇယာကိမ်ဘုရင်ကို အပစ်ပေးခဲ့သကဲ့သို့ “ဗာဗုလုန်ဘုရင်” ကိုလည်း အပစ်ပေးတော်မူခဲ့သည်။ “ဘုရင်တစ်ပါး၏ နှုတ်ကပတ်များ” (နိုင်ငံတော်တစ်ခု) ကို “နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်” ဟူ၍ ပုံဖော်ပြထားသော

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံတော်မှာ ဗာဗုလုန်ဖရိပ်ပြီ တူရု၏ ပြည့်တန်ဆာမ မလှေ့ဘဲ ခြားခံရသော ကာလအတွင်း သင့်ကတေဆိုင်ရာ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်တိုင် အုပ်စိုးသော သမ္မတကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ နိုင်ငံတော်မှာ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ ၏ မကြီးသားရဲဖြစ်သည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် သမ္မတကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဉ္စမနိုင်ငံတော်မှ ဆဋ္ဌမနိုင်ငံတော်သို့ ကူးပြောင်းမှုသည် ယခင်က ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ တွင် သရုပ်ဖော်ပြောဆိုသော အမှန်တရား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သည်။

ထိုနောက် ငါသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေသဲပေါ်၌ ရပ်နေ့၍ ဦးခေါင်းခုနစ်ခုနှင့် ချိဆယ်ချောင်းရှိသော သားရဲတစ်ကောင်သည် ပင်လယ်ထဲမှ တက်လာသည်ကို မမြင်ရ၏။ ၎င်း၏ချိများပေါ်၌ သရဖူဆယ်ခု ရှိပြီး ၎င်း၏ဦးခေါင်းများပေါ်၌ ဘုရားကိုပစ်မှားသော အမည် ရှိ၏။ ... ထိုနောက် ငါသည် အခါသား သားရဲတစ်ကောင်သည် မကြီးထဲမှ တက်လာသည်ကို မမြင်ရ၏။ ၎င်း၌ သိုးသင်္ဃန်းကဲ့သို့သော ချိနှစ်ချောင်း ရှိပြီး နဂါးကဲ့သို့ ဟောပြောလေ၏။ ဗျာဒိတ် 13:1, 11။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ တွင် ယခင်က ရပ်နေ့ခဲ့သော ပင်လယ်ကမ်းခြေသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

“၎င်း၏ ခွန်အားကို လူယူခံရသဖြင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကို ရပ်တန့်ရန် အတင်းအကျပ် ခံရသော အချိန်တွင် ယခင်က သနား၏ အသံကို ပဲ့တင်ထပ်ရန်နှင့် ယခင်ကဲ့သို့သော ရက်စက်ကျမ်းကျပ်၍ ဘုရားကို စစ်ကားသော လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်တင်ဆောင်ရန် ပေါ်ထွန်းလာသော တန်ခိုးအသစ်တစ်ခုကို မြင်ခဲ့သည်။ အသင်းတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်၍ စစ်တိုက်မည့် နောက်ဆုံးသော ဤတန်ခိုးကို သိုးသင်္ဃန်းကဲ့သို့ ဦးချိရှိသော သားရဲတစ်ကောင်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုပေးပြောသည်။ ၎င်းမတိုင်မီ ပေါ်ထွန်းခဲ့သော သားရဲများသည် ပင်လယ်မှ တက်လာခဲ့ကြသည်။ ဤသားရဲများ မကြီးမှ တက်လာ၏။ ယင်းသည် ၎င်းကို သင့်ကတေပြုသည့် လူမျိုးနိုင်ငံ—အမရိကန်ပြည်ထောင်စု—၏ ငိုမြီးချမ်းသော ပေါ်ထွန်းလာမှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။” Signs of the Times, February 8, 1910.

ပင်လယ်မှတက်လာသော သားရဲကို မကြီးတက်လာသော သားရဲနှင့် ပင်လယ်ကမ်းခြေ၏ သဲကွင်းအားဖြင့် ခွဲခြားထားသည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ရှိသော သမ္မတကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဉ္စမနိုင်ငံတော် (ပင်လယ်ကမ်းခြေ) သည် အတိတ်သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုခြင်းဖြင့် ဆဋ္ဌမနိုင်ငံတော်မှာ အနာဂတ်သမိုင်းဖြစ်သည်။ မီလာရိုက်များသည် ဤအမှန်တရားကို မမြင်ခဲ့ပါ။ ဝီလျံ မီလာအား ပဂန်းဝါဒ၏ နဂါးအာဏာနှင့် ၎င်းနှင့် နောက်တော်လာသော ကက်သလစ်ဝါဒ၏ သားရဲအဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသော နိုင်ငံတော်တို့၏ ဆက်နွယ်မှုကို သိမြင်နိုင်သော အတွေးအမြင်ပေးအပ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ သည် ကမ္ဘာကို အာမဂ်ဒန်သို့ ဦးဆောင်သည့် အာဏာသုံးရပ်အနက် တတိယဖြစ်သော မိစ္ဆာပရောဖက်၏ ဇာတ်ကမ်းကို ဖွင့်လှစ်ပြသည်။ ထိုဇာတ်ကမ်းသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၏ ပင်လယ်ကမ်းခြေပေါ်တွင် စတင်သည်။

အမရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် သိုးကလေး၏ သင့်ကတေဖြင့် မိမိ၏ သမိုင်းကို အစပြုလည်း၊ နဂါးကဲ့သို့ ပြောဆိုလျက် မိမိ၏ သမိုင်းကို အဆုံးသတ်သည်။ မြေသားတိရစ္ဆာန်၏ အုပ်စိုးမှုဆိုင်ရာ သင့်ကတေပြုထားသော နှစ်ခုနှစ်ဆယ်၏ သမိုင်းကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ မှ အခန်းငယ်တစ်ပုဒ်အတွင်း ဖော်ပြထားသည်။ အကဲဖြတ်မှုမှာ ထိုအခန်းငယ်သည် မြေသားတိရစ္ဆာန်၏ အစနှင့် အဆုံး နှစ်မျိုးလုံးကို တစ်ကဲဖြတ်တည်းအတွင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုနောက် မကြီးထဲမှ တက်လာသော အခါသားတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကို ငါမြင်၏။ ထိုတိရစ္ဆာန်သည် သိုးသင်္ဃန်းနှင့်တူသော ချိနှစ်ချောင်းရှိ၍ နဂါးကဲ့သို့ စကားပြော၏။ ဗျာဒိတ် ၁၃:၁၁။

အမရေိကန်ပညြိထင်စုသည် နဂါးကဲ့သို့ ပြောဆိုသောအခါ၊ ၎င်းသည် တနင့်ဂန္ဓနေဥပဒကို ပဋ္ဌာနန်းသည်။ တနင့်ဂန္ဓနေကို ကိုးကွယ်မှုအဖွဲ့ အတင်းအကျပ် လိုက်နာစေခြင်းကို အကောင်အထည်မဖော်မိတွင်၊ ပရိတက်စတင်ဘာသာ၏ ဖောက်ပြန်သော အသင်းတော်များသည် အတူတကွ စည်းလုံးလာကမြည်ဖွဲ့ပီပီ သားရဲ၏ရုပ်တုကို ဖွဲ့စည်းကဏ္ဍကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်သော အစိုးရအပေါ် နိုင်ငံရေးအာဏာကိုလည်း လက်ဝယ်ယူကမြည်။ ဗျာဒိတ်တော်သည် နပေခဒိနဇော၏ ရွှေရုပ်တုအပ်နှံပွဲသည် တနင့်ဂန္ဓနေဥပဒကို ကိုယ်စားပြုကြခြင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြသောအခါ (ထိုသို့ ထပ်တလဲလဲ ပြုလုပ်ရုံသာမက) ၎င်းသည် မြေသားရဲ၏ သင့်ကတေဆိုင်ရာ နှစ်ပေါင်းခုနစ်ဆယ်၏ အဆုံးကို မှတ်သားပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဒံယလေကျမ်း အခန်းကြီး ၂ မှ ၃ အထိသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၂၄ ၏ ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး၏ သတင်းစကားများကို ကိုယ်စားပြုသည်။ တတိယကောင်းကင်တမန်သည် တနင့်ဂန္ဓနေဥပဒ၌ အသက်ရှင်သော သမုမာတရားတစ်ရပ် ဖြစ်လာသည်။

ပရောဖက်ဆန်စွာဆိုလျှင်၊ ဒံယလေကျမ်း၏ အခန်းကြီး ၂ မှ ၃ အထိသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃ ရှိ မြေတိရစ္ဆာန်၏ သင့်ကတေဆန်သော နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အခန်းကြီး ၂ တွင် ဖော်ပြထားသော အစားအသောက်ဆိုင်ရာ စမ်းသပ်ခြင်းနှင့် ယဟေဇယာကိမ်၏ သင့်ကတေအဓိပ္ပါယ်တို့က အခန်းကြီး ၂ သည် ပရောဖက်ဆန်စွာဖြင့် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ အာဏာပေးခြင်း စတင်သောအချိန်၊ သို့မဟုတ် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်း၌ ၁၈၄၀ ခုနှစ် ဩဂုတ် ၁၁ ရက်နေ့ သို့မဟုတ် ၂၀၀၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နေ့တွင် စတင်ကြောင်းကို ဖော်ထုတ်ပြသည်။

ဗာဗုလုန်သည် ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကပြ အုပ်စိုးခဲ့သောနိုင်ငံဖြစ်ပီပီ ထိုနှစ်များသည် အမရေိကန်ပညြိထင်စု၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဗာဗုလုန်၏ ခုနစ်ဆယ်နှစ်သည် နပေခဒိနဇော၏ ရွှေဖြူပြုလုပ်သော ရုပ်တုအပ်နှံပွဲပြီးနောက် အတော်ကြာမှသာ အဆုံးသတ်ခဲ့သော်လည်း၊ ပရောဖက်ဆန်စွာအရ ဟရောယက အခန်း ၂၃ တွင် အသုံးပြုထားသော သင့်ကတေဆိုင်ရာ ခုနစ်ဆယ်နှစ်သည် ဒံယလေ အခန်း ၃ တွင် အဆုံးသတ်သည်။ နပေခဒိနဇော၏ တေးဝိုင်းသည် အပ်နှံပွဲအတွက် ဂီတကို တီးခတ်သည့်အခါ သားရဲ၏အမှတ်တံဆိပ်ကို အတင်းအကျပ် ချမှတ်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာပီပီ ထိုအချိန်တွင် တုရုမျိုး၏နှင့် ဗာဗုလုန်၏ ပညြိတန်ဆာမသည် မြေကပြုပေါ်ရှိ ဘုရင်များထံသို့ မိမိ၏ သီချင်းများကို စတင်သီဆိုကာ၊ ဖောက်ပြန်သော ဣသရလေသည် ဦးညွတ်၍ ကခုန်လျက် ရှိသည်။

ဘုရင် နပေခဒိနဇောသည် အမဖြင့် ခြောက်ဆယ် တံတောင်၊ အနံ ခြောက် တံတောင်ရှိသော ရွှေရုပ်တုတစ်ရပ်ကို ပြုလုပ်၍ ဗာဗုလုန်ပညြိနယ်ရှိ ဒူရာလွင်ပြင်၌ ထောင်ထားလေ၏။ ထိုနောက် ဘုရင် နပေခဒိနဇောသည် မင်းသားများ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ၊ တပ်မှူးများ၊ တရားသူကြီးများ၊ ဘဏ္ဍာထိန်းများ၊ အကျိုးများ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိများနှင့် ပညြိနယ်အသီးသီး၏ အာဏာပိုင်အားလုံးကို မိမိထောင်ထားသော ရုပ်တု၏ အပ်နှံပွဲသို့ လာရောက်စုဝေးကစေခြင်းငှာ စလွှတ်လေ၏။ ထိုကခြာင့် မင်းသားများ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ၊ တပ်မှူးများ၊ တရားသူကြီးများ၊ ဘဏ္ဍာထိန်းများ၊ အကျိုးများ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိများနှင့် ပညြိနယ်အသီးသီး၏ အာဏာပိုင်အားလုံးတို့သည် ဘုရင် နပေခဒိနဇော ထောင်ထားသော ရုပ်တု၏ အပ်နှံပွဲသို့ စုဝေးလာကမြည် ဘုရင် နပေခဒိနဇော ထောင်ထားသော ရုပ်တုရှေ့၌ ရပ်နကေပြုလေ၏။ ထိုအခါ ကြည့်သူတစ်ဦးက အသံကျယ်စွာဖြင့် ကျွဲကမြည်လေ၏။ “အို လူမျိုးများ၊ တိုင်းနိုင်ငံများနှင့် ဘာသာစကားအသီးသီးတို့၊ သင်တို့အား အမိန့်တော်ချမှတ်ထားသည်ကား၊ တံပိုး၊ ပလွေ၊ စောင်း၊ သံစဉ်တူရိယာ၊ ကျိုးတပ်တူရိယာ၊ တူရိယာသံနှင့် တေးဂီတအမျိုးမျိုးတို့၏ အသံကို သင်တို့ကပြသောအခါတိုင်း၊ ဘုရင် နပေခဒိနဇော ထောင်ထားသော ရွှေရုပ်တုရှေ့၌ လဲ၍ ကိုးကွယ်ရမည်။ လဲ၍ ကိုးကွယ်ခြင်းမပြုသောသူမည်သူမဆို ထိုတစ်နာရီအတွင်း မီးလောင်တောက်သော မီးဖိုအလယ်သို့ ပစ်ချခံရမည်။” ထိုကခြာင့် ထိုအချိန်၌ လူအပေါင်းတို့သည်

တံပိုး၊ ပလ္လဝေ၊ စောင်း၊ သံစဉ်တူရိယာ၊ ကြိုးတပ်တူရိယာနှင့် တေးဂီတအမျိုးမျိုးတို့၏ အသံကို ကြားသောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့ တိုင်းနိုင်ငံများနှင့် ဘာသာစကားအသီးသီးတို့သည် ဘုရင် နပေဒနဇော ထောင်ထားသော ရွှေရုပ်တုရှေ့တွင် လဲ၍ ကိုးကွယ်ကြသောအခါ။ ဒံယလေ ၃:၁-၇။

ထို “အချိန်” ၌၊ သို့မဟုတ် ထိုတူညီသော “နာရီ” အတွင်း၌—အမရေကန်ပင်၌ထောင်စုရှိ တနင်္ဂနွေပဒေဖေဖြစ်သော—ရွှေရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ရန် ငြင်းဆန်သူ မည်သူမဆို “မီးလောင်ကျွမ်းပငြိုးထန်သော မီးဖို၏အလယ်သို့ ပစ်ချခငြားကို ခံရမည်။” ဟူ၍ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဓမ္မမာတင်းကျမ်း၌ “နာရီ” ဟု ဘာသာပန်ကြားသော စကားလုံး ပါဝင်သည့် တစ်ခုတည်းသော ကျမ်းစာအုပ်မှာ ဒံယလေကျမ်း ဖြစ်သည်။ အခန်း ၃ ၌ရှိသော “နာရီ” ဆိုသော စကားလုံးသည် သားရဲ၏အမှတ်တံဆိပ် ရောက်ရှိလာခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ “နာရီ” ဆိုသော စကားလုံးသည် အခန်း ၄ ၌ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကိုလည်း ကိုယ်စားပြု၏။ အကကြောင်းမူကား ထိုနရောဌ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်ခငြား “နာရီ” ရောက်လာမည်ဟူသော သတိပေးချက်ကို နပေဒနဇောထံသို့ ပို့ဆောင်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ဒံယလေသည်၊ အမည်အားဖြင့် ဗလေတရူဇောဟု ခေါ်ဝေါ်ခငြားခံရသောသူ၊ တစ်နာရီခန့် မိန်းမတော်လှုပ်၍ သူ၏အကအရာများသည်လည်း သူ့ကို စိတ်ပူပန်စကော၏။ ရှင်ဘုရင်က မိန့်တော်မူ၍၊ “ဗလေတရူဇော၊ အိပ်မက်ဖြစ်စေ၊ ထိုအိပ်မက်၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်ဖြစ်စေ၊ သင့်ကို မနှောင်ယူကံစေနှင့်” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဗလေတရူဇောက ပန်ကြားလျှောက်ထား၍ ဆိုသည်မှာ၊ “အရှင်မင်းကျီး၊ ထိုအိပ်မက်သည် ကိုယ်တော်ကို မှန်းတီးသောသူတို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေသော၊ ထိုအနက်ဖွင့်ဆိုချက်သည်လည်း ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေသော” ဟူသတည်း။ ဒံယလေ ၄:၁၉။

ဒံယလေသည် နပေဒနဇော၏အား မကပြီမိရောက်ရှိလာမည့် ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်ခငြား အချိန်နှင့်စပ်လျဉ်းသော သတိပေးချက်ကို တင်ပြခြင်းသည်လည်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် နပေဒနဇောက ထိုသတိပေးချက်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ထိုကကြောင့် အခန်းကျီး၌ တွင် “အချိန်နာရီ” ဟူသော စကားလုံးကို ထပ်မံအသုံးပြုခြင်းအခါ၊ ယင်းသည် တရားစီရင်ခငြား ရောက်ရှိလာသည့် “အချိန်နာရီ” ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ မီလာရေးသမိုင်းတွင် အခန်းကျီး၌ ၎င်း၏ ပထမဆုံး “အချိန်နာရီ” သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ ရောက်ရှိခြင်းကို ကိုယ်စားပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသတင်းစကားသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးသည့် တရားစီရင်ခငြား စတင်သောအခါ ပြည့်စုံခဲ့သည်။ အခန်းကျီး၌ တွင်ရှိသော “အချိန်နာရီ” သည် အစပိုင်း၌ လာမည့် တရားစီရင်ခငြား၏ သတင်းစကားကို ကိုယ်စားပြုသည့် သင့်ကတေဖေဖြစ်ပြီး၊ ထိုနောက်တွင် တရားစီရင်ခငြား ရောက်ရှိလာပြီးဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်စားပြုသော သင့်ကတေအဖေဖြစ် အသုံးပြုထားသည်။ “အချိန်နာရီ” ဟူသော စကားလုံး၏ ပထမအသုံးပြုမှုသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်နှင့် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ ရောက်ရှိခြင်းကို ကိုယ်စားပြုပြီး၊ ဒုတိယအသုံးပြုမှုသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့နှင့် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ ရောက်ရှိခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ထိုအချိန်နာရီအတွင်းပင် အရာသည် နပေဒနဇောအပေါ်၌ ပြည့်စုံလှ၏။ သူသည် လူတို့အထဲမှ နှင်ထုတ်ခငြားခံရ၍ နွားကဲ့သို့ မကြက်ကို စားလေ၏။ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ကောင်းကင်နှင့်ဖွင့် စုံစွတ်လျက်ရှိ၍၊ သူ၏ဆံပင်သည် ရွှေလင်းတ၏ အမွှေးကဲ့သို့ ရှည်လျားလာသည်တိုင်အောင်၊ သူ၏လက်သည်းတို့သည် ငှက်တို့၏ ခြေသည်းကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်တိုင်အောင် ဖြစ်လေ၏။ ဒံယလေ ၄:၃၃။

ထိုကကြောင့် ဒံယလေအခန်းကျီး၌ ထဲရှိ “အချိန်နာရီ” သည် ကုသရလေ၏ မကြက်နိုင်ငံတော်အပေါ် ကျရောက်ခဲ့သော “ခုနှစ်ကျိမြ” အပတ်ဒဏ်နှစ်ရပ်အနက် ပထမအပတ်ဒဏ်၏ အဆုံးသတ်နှစ်ဖြစ်သော 1798 ခုနှစ်နှင့် တောင်နိုင်ငံတော်အပေါ် ကျရောက်ခဲ့သော ဒုတိယအပတ်ဒဏ်၏ အဆုံးသတ်နှစ်ဖြစ်သော

1844 ခုနှစ်တို့ကို တစ်ပိုင်းနှင့် သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ မြောက်နိုင်ငံတော်အတွက် (ဘီစီ 723 ခုနှစ်တွင် စတင်သော) နှင့် တောင်နိုင်ငံတော်အတွက် (ဘီစီ 677 ခုနှစ်တွင် စတင်သော) ထိုအပစ်အခတ်ရပ်စဲရပ်သည်။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်ကျော် ပြန်ကျခဲ့ခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သို့ ကျရောက်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုပျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ဖောက်ပြန်သွားသော လူမျိုးအပေါ် ထုတ်ဖော်တော်မူသော ပထမနှင့် နောက်ဆုံး အမျက်တော်၏ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအပစ်အခတ်ရပ်စဲရပ်စဲသည် ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်ချက်ဖြင့် စတင်ခဲ့ကြပြီး ၎င်းတို့၏ သီးခြားအဆုံးသတ်များသည် ဘုရားသခင်၏ နီးကပ်လာသော စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးတရားစီရင်ခြင်းဆိုင်ရာ သတိပေးသတင်းစကား၊ သို့မဟုတ် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးတရားစီရင်ခြင်း၏ ရောက်ရှိလာခြင်းကို ကိုယ်စားပြုကြသည်။ “ခုနှစ်ကြိမ်” အပစ်အခတ်ရပ်စဲရပ်၏ အဆုံးသတ်ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ထိုတရားစီရင်ချက်နှစ်ရပ်လုံးကို ဒီယလေအခန်းကဏ္ဍတွင် “အချိန်နာရီ” ဟူသော စကားလုံးဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။

မီလာရိုက် သမိုင်းတွင် “နာရီ” သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ ပထမကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာသော အချိန်၊ အဆုံးကာလ၌ လှုပ်ရှားမှု၏ အစကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အခန်း လေးတွင်ရှိသော ဒုတိယ “နာရီ” သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့၌ တတိယကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာသောအချိန်၊ ထိုလှုပ်ရှားမှု၏ အဆုံးကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ မီလာရိုက်လှုပ်ရှားမှုသည် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ လှုပ်ရှားမှုတွင် ထပ်မံဖွဲ့ပေါင်းလာသဖြင့်၊ အခန်း လေးတွင် “နာရီ” ကို အသုံးပြုထားသော အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ အဆုံးကာလကိုလည်းကောင်း၊ မကြာမီ ရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေပေဒကေလည်းကောင်း အမှတ်အသားပြုကြသည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ မီလာရိုက်လှုပ်ရှားမှုသည် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး တရားစီရင်ခြင်း၏ ဖွင့်လှစ်ခြင်းကို ကြည့်ရှုခဲ့ပြီး၊ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ လှုပ်ရှားမှုသည် ဘုရားသခင်၏ အမှုဆောင်တရားစီရင်ခြင်း၏ ဖွင့်လှစ်ခြင်းကို ကြည့်ရှုသည်။ ထိုတရားစီရင်ခြင်းသည် အဆင့်ဆင့် တိုးတက်သည် သဘောရှိပြီး တနင်္ဂနွေပေဒမေ စတင်ကာ ခရစ်တော်၏ ဒုတိယအကျိပ်ကျခြင်းအထိ ဆက်လက်ဖွဲ့ပေါင်း၍ ပိုမိုပြင်းထန်လာမည် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒီယလေ အခန်းကဏ္ဍကို ဆက်လက်လေ့လာသွားမည်ဖြစ်ပြီး “hour” ဟူသော စကားလုံးအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏ သုံးသပ်ချက်ကို နောက်ဆောင်းပါးတွင် အဆုံးသတ်မည်ဖြစ်သည်။

“ကပြည့်ရှုလော့၊ ငါသည် သိုးများကို ဝံပုလွေများအလယ်သို့ စလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို စလွှတ်၏။ ထိုကပြည့် မျှော်လင့်သည့် ပညာရှိကပြည့်လော့၊ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အပစ်အခတ်ကင်းကပြည့်လော့။ သို့သော် လူတို့ကို သတိပေးပြောပြလော့။ အကပြည့်မှုကား သူတို့သည် သင်တို့ကို တရားစီရင်ရာကောင်စီများသို့ အပ်နှံကြည့်မိမည်။ သူတို့၏ ဗိမာန်များတွင်လည်း သင်တို့ကို ရိုက်နှက်ကြည့်မိမည်။ ထိုပြင် ငါ့အတွက်ကပြည့် သင်တို့သည် အုပ်ချုပ်မင်းများနှင့် ရှင်ဘုရင်များရှေ့သို့ ခေါ်ဆောင်ခြင်းခံရကြည့်မိမည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည် သူတို့နှင့် လူမျိုးခြားတို့အား သက်သေခံခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော် သူတို့သည် သင်တို့ကို အပ်နှံသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောရမည်၊ အဘယ်အရာကို ပြောရမည်ဟု မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အကပြည့်မှုကား ထိုနာရီ၌ သင်တို့ ပြောရမည့်စကားကို သင်တို့အား ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ အကပြည့်မှုကား ပြောနေကပြည့်မှာ သင်တို့မဟုတ်၊ သင်တို့အတွင်း၌ မိန့်တော်မူသော သင်တို့အဖေ၏ ဝိညာဉ်တော်ဖြစ်တော်မူ၏။ ညီအစ်ကိုသည် ညီအစ်ကိုကို သခေခြင်းသို့ အပ်နှံလိမ့်မည်။ အဖလည်း မိမိ၏သားသမီးကို ထိုသို့ အပ်နှံလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘများကို ဆန့်ကျင်ထက်ကြွ၍ သူတို့ကို သစေခြင်းငှာ ပြောကြည့်မိမည်။ သင်တို့သည်လည်း ငါ့နာမအတွက်ကပြည့် လူအပေါင်းတို့၏ မှန်းတီးခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အဆုံးတိုင်အောင် ခံနိုင်ရည်ရှိသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမျှ၌ သင်တို့ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကြည့်သောအခါ အခြားမျိုးသို့ ပြောင်းကြည့်လော့။ အမှန်အကန် သင်တို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ လူသားသည် မလာမီ သင်တို့သည် ဣသရေလမျိုးမျိုးကို အကုန်မလှည့်ရသေး။ တပည့်သည် မိမိဆရာထက် မမြင့်၊ ကျွန်သည်လည်း မိမိအရှင်ထက် မမြင့်။

တပည့်သည် မိမိဆရာကဲ့သို့ဖွဲ့ဖြူလျှင်လည်းကောင်း၊ ကျွန်သည်
မိမိအရှင်ကဲ့သို့ဖွဲ့ဖြူလျှင်လည်းကောင်း လိုလောက်ပါ။ အိမ်ရှင်ကို ဗလေဇဗေဗုလဟု ခေါ်ခဲ့လျှင်၊
သူ၏အိမ်သားတို့ကို ထိုထက်မက ခေါ်ကပြည်မဟုတ်လော။ ထိုကဖြင့် သူတို့ကို မကခြောက်ကဖြင့်။
အကခြင်းမူကား ဖုံးကွယ်ထားသမျှတွင် မပေါ်လွင်ရမည့်အရာ မရှိ၊ ဝှက်ထားသမျှတွင်
မသိရမည့်အရာ မရှိ။ အမှောင်ထဲ၌ ငါသင်တို့အား ပြောသမျှကို အလင်း၌ ပြောကပြော့။ နားတွင်
ကပြုံးရသမျှကို အိမ်မိုးပေါ်မှ ကပြောကပြော့။ ကိုယ်ခနုဓာကို သတ်နိုင်သော်လည်း ဝိညာဉ်ကို
မသတ်နိုင်သောသူတို့ကို မကခြောက်ကဖြင့်။ ထိုအစား ဝိညာဉ်နှင့် ကိုယ်ခနုဓာ နှစ်မျိုးစလုံးကို ငရဲ၌
ဖျက်ဆီးနိုင်သောသူကိုသာ ကခြောက်ကပြော့။” မဿဲ ၁၀:၁၆-၂၈။